

ДОДАТОК

до експертного звіту № 00-2115-16/МД щодо розгляду містобудівної документації "Внесення змін до генерального плану розвитку міста Дніпропетровська"

Містобудівна документація "Внесення змін до генерального плану розвитку міста Дніпропетровська" розроблена авторським колективом ДП УДНДІМ "Діпромiсто" ім. Ю.М. Білокозя (головний архітектор проекту – Токар В. О., сертифікат архітектора на розроблення містобудівної документації серії АА № 000524, виданий Атестаційною архітектурно-будівельною комісією Міністерства регіонального розвитку України 03.10.2012 р.) на замовлення Головного архітектурно-планувального управління – Дніпропетровської міської ради на підставі рішення сесії Дніпропетровської міської ради від 28.12.2011 р. № 19/19 та завдання на розроблення, затвердженого замовником.

Генеральний план міста Дніпропетровська (тип: Дніпро) був розроблений ДП УДНДІМ "Діпромiсто" у 2007 році. За результатами проведеного аналізу встановлено, що значна частина основних рішень генерального плану не була реалізована.

Внесення змін до генерального плану розвитку міста обумовлене необхідністю: обґрунтування стратегії планування і забудови міста; визначення напрямків планувальної організації та функціонального призначення території; розроблення заходів щодо удосконалення системи закладів обслуговування населення та інженерно-транспортної інфраструктури.

Основні показники генерального плану визначені на розрахунковий етап до 01.01.2036 року.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 26.07.2001 р. № 878 "Про затвердження Списку історичних населених місць України", Дніпропетровськ занесений до Списку історичних місць. Межі та режими використання зон охорони пам'яток та історичних ареалів м. Дніпропетровська визначені науково-проектними роботами, що розроблені Науково-дослідним інститутом теорії та історії архітектури та містобудування, м. Київ; ТОВ "Науково-виробниче підприємство "ІІК-А", м. Дніпропетровськ; Науково-дослідним інститутом пам'яткоохоронних досліджень, м. Київ, та затверджені наказом Міністерства культури і туризму України від 18.02.2009 р. № 100/16-09.

На експертизу подано містобудівну документацію, яка складається з графічних та текстових матеріалів.

Графічні матеріали:

1. План існуючого використання територій, М 1:10 000;
2. Схема існуючих планувальних обмежень, М 1:10 000;
3. Схема розташування населеного пункту в системі розселення, М 1:50000;
4. Основне креслення, М 1:10 000;
5. Схема проєктних планувальних обмежень, М 1:10 000;
6. Схема вулично-дорожньої мережі, М 1:20 000;
7. Схема міського та зовнішнього транспорту, М 1:20 000;
8. Схема інженерного обладнання територій. Електропостачання, М 1:20 000;
9. Схема інженерного обладнання територій. Газопостачання та тепlopостачання, М 1:20 000;
10. Схема інженерного обладнання територій. Водопостачання та водовідведення, М 1:20 000;
11. Схема інженерної підготовки та захисту територій. Дошова каналізація, М 1:20 000;
12. Схема інженерного обладнання територій. Водопостачання, М 1:20000.

Текстові матеріали:

1. Пояснювальна записка;
2. Розділ "Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (цивільної оборони) на особливий період";
3. Розділ "Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (цивільної оборони) на мирний час";
4. Розділ "Водопостачання та водовідведення".

Внесення змін до генерального плану розвитку міста Дніпропетровська виконане відповідно нормативно-законодавчої бази: Законів України "Про основи містобудування", "Про регулювання містобудівної діяльності", "Про генеральну схему планування території України"; Водного та Земельного кодексів України, чинних державних будівельних норм: ДБН Б.1.1-15:2012 "Склад та зміст генерального плану населеного пункту", ДБН 360-92** "Планування і забудова міських і сільських поселень", ДБН Б.1.1-5:2007 "Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у містобудівній документації", частини перша та друга, ДСТУ-Н Б.Б.1.1-19:2013 "Настанова з виконання розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у містобудівній документації на мирний час та особливий період", ДСП 173-96 "Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів" тощо.

Дніпропетровськ – багатофункціональне місто обласного підпорядкування, великий адміністративний, економічний, промисловий, науковий і культурний центр; центр районної, міжрайонної, обласної і національної систем розселення. Знаходиться на перехресті автомобільних доріг державного значення, які забезпечують зв'язки міста зі столицею та іншими

групними населеними пунктами України. Місто розташоване на лівому і правому берегах річки Дніпро при впадінні в нього лівої притоки р. Самари, в 592 км на південний схід від столиці м. Києва.

Дніпропетровськ є четвертим містом за кількістю населення в Україні після Києва, Харкова та Одеси. У вихідному році чисельність населення м. Дніпропетровська становила 993,6 тис. осіб.

Територія міста складає 40971,8 га, з яких забудовані землі становлять близько 55,5% від загальної площі міста, акваторії, острови, ліси та лісопарки – біля 30%.

Адміністративно територія міста поділяється на 8 районів: правобережні – Жовтневий, Бабушкінський, Кіровський, Червоногвардійський, Ленінський; лівобережні – Амур-Шихнодніпровський, Індустріальний, Самарський.

За планувальною структурою місто поділено на декілька потужних сільбишно-виробничих утворень, що об'єднані між собою розвинутою мережею залізничної та міських магістралей, шістьма автомобільними і трьома залізничними мостовими переходами через річки Дніпро і Самара.

Найстаріші райони середньо- і багатоповерхової забудови склалися в центральній планувальній зоні: в історичному центрі міста та вздовж міських магістралей меридіонального напрямку.

Райони більш низької багатоповерхової забудови розташовані на правобережжі в південній планувальній зоні (район "Тополя") та західній планувальній зоні (райони "Красний Камінь", "Парус", "Комунар"). Решта сільбишної забудови правобережжя зайнята індивідуальною садибною забудовою, досить щільною, регулярно спланованою.

На лівобережжі багатоквартирна (середньо- і багатоповерхова) забудова розміщена по проспекту Газети Правда, вулиці Калінової, по Довельському шосе, по вулиці Іларіоновській на прибережних територіях. Це житлові масиви "Новомосковський", "Клочко", "Північний", "Сонячний", "Воронцовський", "Фрунзівський", "Лівобережний", "Придніпровськ" (східна планувальна зона). Більша ж частина сільбишної території лівобережжя зайнята садибною забудовою.

Станом на вихідний рік житловий фонд Дніпропетровська становив близько 22,068 млн. м² загальної площі, з якої частка багатоквартирної забудови складала 73%, індивідуальної садибної забудови – 27%. Середня житлова забезпеченість – 22,2 м² загальної площі на людину.

Загальноміський центр – поліфункціональна структура, яка містить в собі зону історичного ядра, зону адміністративних будинків, торгово-комерційних установ, установ культурно-обслуговування, рекреаційну зону.

Діюча мережа установ і підприємств обслуговування розвинена по їх видам нерівномірно. Найбільш різноманітний і повний комплекс обслуговування склався в історичному центрі Дніпропетровська. Периферійні центри обслуговування розташовані у районах багатоповерхової житлової забудови і у прохідних найбільш потужних підприємств міста.

Показники забезпеченості дошкільними установами суттєво менші за нормативні (83% по нормі від прогнозованої потреби), по загальноосвітніх школах забезпеченість складає 103%.

По закладах охорони здоров'я і соціального забезпечення у місті Дніпропетровську відчувається великий дефіцит, що вимагає збільшення по ємності стаціонарів усіх типів більше ніж на 50%, поліклінічно-амбулаторних закладів — на 60%.

Забезпеченість спортивними і фізкультурно-оздоровчими закладами загального користування достатня: кількість приміщень для спортивно-оздоровчих занять у мікрорайонах і кількість відкритих і закритих басейнів, задовольняє лише 14% населення.

Кількість місць в установах культури і мистецтва забезпечує менше 50% від потреби на прогнозний період.

Рівень забезпеченості підприємствами торгівлі та громадського харчування значно перевищує нормативні показники; дефіцит у підприємствах побутового обслуговування складає 31%.

В місті відчувається дефіцит зелених насаджень загального користування. Їх існуюча площа становить лише 39% від нормативної потреби.

Дніпропетровськ — значний регіональний, міжрегіональний, та загальнодержавний науковий центр, крупний освітній центр загальнодержавного значення. В місті розташовані низка проєктних, конструкторських, науково-дослідних установ, значна кількість вищих учбових закладів всіх рівнів акредитації. Фундаментальна наука представлена 6 закладами Національної академії наук України.

На даний час місто є потужним багатогалузевим промисловим центром країни. Основне місце у господарському комплексі м. Дніпропетровська належить підприємствам машинобудування, у т.ч. спеціалізованим на виробництві ракетно-космічної техніки, чорної металургії, харчової промисловості, хімічної промисловості, технічної і транспортної інфраструктури зв'язку, оборони тощо. Більш ніж 700 промислових підприємств міста об'єднано в 27 промислових районів загальною площею 5,2 тис. га, у т.ч. на лівому березі Дніпра — 2,1 тис. га, на правому — 3,1 тис. га. Біля 120 підприємств різних галузей розташовано дисперсно на сільбищних територіях, у т.ч. близько 30 — в Центральній планувальній зоні.

На правому березі утворилися дві групи промислових районів:

- західна, що прилягає до центральної частини міста, розміщена вздовж правого берега Дніпра і залізниці (промислові райони Фабричний, Кайданський, Західний, Річковий);

- південна, що замикає на півдні забудову міста і розміщена вздовж залізниці Сухачівка - Нижньодніпровськ-вузол (промислові райони Південно-Західний, Південний, Будівельний, Красношільський, Сурьско-Литовський, Сокол).

На лівому березі промислові райони розміщуються вздовж залізничі від Кайдацького мосту до залізничної станції Нижньодніпровськ-вузол і далі в північному напрямку – до району Самарівка.

В східній, планувальній зоні виробничі території (промрайон Придніпровський) розташовані на прибережних територіях вздовж залізничних колій станції Ігрені.

Дніпропетровськ є значним транспортним вузлом України. Транспортний комплекс міста складається з об'єктів зовнішнього транспорту (залізничного, автомобільного, повітряного, водного), мережі зовнішніх автодоріг, магістральної вуличної мережі та мережі міського пасажирського транспорту.

Дніпропетровський залізничний вузол утворюється схрещенням двох магістральних напрямків: двоколіїної електрифікованої парної лінії Київ-Знам'янка-Дніпропетровськ-Чаплине й одноколіїної електрифікованої меридіональної лінії Харків-Дніпропетровськ-Херсон. Перетин р. Дніпро здійснюється по Амурському та Мерефо-Херсонському мостовим переходам; перехід р. Самара – по Самарському мостовому переходу. Крім того, за межами міста проходить одноколіїна електрифікована залізниця Новомосковськ-Дніпродзержинськ-Лівобережний, яка є північним залізничним об'їздом Дніпропетровського вузла. В межах міста діє 15 залізничних станцій, у т.ч. пасажирська позакласна Дніпропетровськ та сортувальна позакласна Нижньодніпровськ-вузол.

Важливі та пасажирські перевезення річковим транспортом забезпечує Дніпропетровський річковий порт, який відноситься до першого розряду річкових портів. Його окремі райони та причали розміщуються на обох берегах р. Дніпро та р. Самара.

На південній межі міста у селищі Авіаторське розташовано аеропорт м. Дніпропетровська, який має статус міжнародного, клас "В". Аеропорт здійснює як пасажирські, так і вантажні перевезення. В середньому за добу з аеропорту відправляється 12 літаків.

Дніпропетровськ знаходиться на перетині декількох автомобільних доріг, що забезпечують зв'язки зі столицею та іншими населеними пунктами України. Основні автодороги: міжнародна М-04 Знам'янка – Луганськ – Ізварине та національна Н-08 Бориспіль – Дніпропетровськ – Запоріжжя, на яких спостерігається значна інтенсивність руху транспорту. Поблизу східної межі міста проходить ще одна міжнародна автодорога М-18, по якій транзитні потоки прямують у напрямку Харкова, Запоріжжя, Мелітополя. Прокладання через місто автомобільних доріг призводить до перевантаження транзитними транспортними потоками міських магістралей. Через це було розпочато будівництво об'їзної дороги Дніпропетровська. Нині збудована її південна ділянка, яка з'єднує між собою Київський та Запорізький напрямки.

Пасажирські перевезення автомобільним транспортом у зовнішньому сполученні здійснюються з центрального автовокзалу та приміської автостанції.